

عنوان مقاله:

ارتباط پلی مورفیسم های C۴۶۵T و C۶۰۹T در ژن NQO۱ با لوسمی میلوئیدی حاد

محل انتشار:

فصلنامه پژوهشی خون، دوره 8، شماره 3 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

اکرم صفایی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران دانشکده زیست شناسی

فرهاد ذاکر

حیدر شرفی

مهرداد هاشمی

پریچهره یغمایی

مریم عبدالله زاده

خلاصه مقاله:

چکیده سابقه و هدف بسیاری از مطالعه ها ثابت کرده اند که پلی مورفیسم ژن NQO۱، باعث افزایش خطر ابتلا به لوسمی میلوئیدی حاد می شود. هدف از این مطالعه، ارزیابی میزان شیوع پلی مورفیسم های C۴۶۵T و C۶۰۹T در ایران و بررسی نقش این پلی مورفیسم ها در افزایش خطر ابتلا به لوسمی میلوئیدی حاد بود. مواد و روش ها مطالعه انجام شده از نوع مورد شاهدهی بود. با استفاده از روش PCR-RFLP، به صورت تصادفی برای پلی مورفیسم ۱۴۰، C۶۰۹T بیمار مبتلا به لوسمی میلوئیدی حاد در برابر ۸۰ نفر شاهد و برای پلی مورفیسم ۱۲۴، C۴۶۵T (از ۱۴۰ بیمار) بیمار مبتلا به لوسمی میلوئیدی حاد در برابر ۸۰ نفر گروه شاهد، مورد بررسی قرار گرفتند. جهت تحلیل آماری از آزمون مجذور کا و نرم افزار SPSS ۱۶ استفاده شد. یافته ها ارتباط معناداری بین پلی مورفیسم های C۶۰۹T و C۴۶۵T NQO۱ و افزایش خطر ابتلا به لوسمی میلوئیدی حاد یافت نشد. در پلی مورفیسم C۶۰۹T، نسبت شانس برای ژنوتیپ TT در مقابل ژنوتیپ CI ۹۵% = ۰۴/۰-۲۱/۰(۱۳/۱- CC، و برای ژنوتیپ CT در مقابل ژنوتیپ CC ۹۵% = ۰۶/۱(۹۵/۱- ۵۷/۰= نسبت شانس برای ژنوتیپ TT در مقابل ژنوتیپ CI بود. در پلی مورفیسم C۴۶۵T نسبت شانس برای ژنوتیپ TT در مقابل ژنوتیپ CC، صفر و برای ژنوتیپ CT در مقابل ژنوتیپ CI ۹۵% = ۰۱/۳(۳۲/۱۴-۶۳/۰= CC، بود. نتیجه گیری نتایج مطالعه نشان می دهد که واریانت های ژن C۶۰۹T و C۴۶۵T NQO۱، فاکتور مهمی برای ابتلا به لوسمی میلوئیدی حاد نیستند.

کلمات کلیدی:

Polyorphism, Genetic, Acute Myeloid Leukemia, NQO۱ Protein, human
پلی مورفیسم (ژنتیک)، لوکمی میلوئیدی حاد، پروتئین انسانی NQO۱

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1822537>

